

[Aksel Larsen.]

Tilsvining af Partiet, naar man fremhæver denne enkle Kendsgerning. Venstres kolossale Fremgang i Sønderjylland og ikke mindst i de sønderjyske Byer kan simpelt hen kun forklares ved, at Partiet i alt væsentligt har opslugt det tyske Mindretals Stemmer, og hvis jeg ikke tager meget fejl, har endda en Venstremand, det ærede Medlem Hr. Erik Appel, erkendt, at dette er rigtigt.

De L. S.-Ledere, som er paa fri Fod, har i de sidste Maaneder bl. a. paa deres Hovedbestyrelsesmøder og ved andre Lejligheder offentligt agiteret meget stærkt for Tilslutning til Venstre og erklæret, at de godkendte Venstres Politik.

Hvad danske Nazister og Værnemagere angaar, er der Snese og atter Snese af dokumenterede Eksempler paa, at disse Folk forud for Valget erklærede at ville stemme Venstre. Det nyeste Eksempel stod at læse i „Politiken“ for i Gaar, og jeg vil gerne have Lov at gengive et kort Citat fra „Politiken“. Bladet gengiver en Udtalelse af Chefen for Faarhuslejrens Personalekontor, Pultz hed han, og han skal ifølge Bladet have sagt:

„Naar der kommer en ny Mand til Lejren med en Dom paa 8—10 Aar, vækker det kun Munterhed, da de — altsaa Fangerne — „føler sig aldeles overbevist om, at han ikke kommer til at sidde nær saa længe. Da Regeringsskiftet blev kendt, bredte der sig straks en mere optimistisk Stemning i Lejren. Umiddelbart forud for Valget kasserede vi talrige Breve, hvori Fangerne opfordrede deres Paarørende til at stemme paa Venstre. Det er forbudt at skrive om Politik i Brevene.“

Jeg synes, at dette Citat taler tilstrækkelig tydeligt, og hvis Tiden tillod det og det var nødvendigt, kunde jeg som sagt komme med Snese og atter Snese af Eksempler. Det drejer sig altsaa om Kendsgerninger. Naturligvis er Venstre ikke et nazistisk Parti, fordi Nazister og L. S.-Folk har stemt paa det, men Partiet burde dog være klar over, at der maa være ganske bestemte politiske Aarsager til, at disse Mennesker pludselig faar saa overvældende Sympati for Venstre, og det er i hvert Fald beklageligt for Partiet selv, at det ikke forud for Valget paa nogen Maade har frabedt sig denne Tilslutning fra Landsforrædere.

Hvad Valgresultatet i øvrigt angaar, saa maa man tage i Betragtning, at Partirammerne i Danmark er forældede, og at Afstemningen, der jo var bundet til de bestaaende Partier, derfor ikke formaaede at give et klart Billede af Vælgernes Opfattelse. Man kan med Sikkerhed gaa ud fra, at mange,

maaske Flertallet af dem, der stemte paa Liste C, gjorde det ud fra en frisindet og ikke ud fra en reaktionær politisk Opfattelse. Man kan gaa ud fra, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Indsats under Besættelsen og hans Politik og hans Taler i Sommer har haft en ikke ringe Virkning paa Vælgerne og været bestemmende for Stemmeafgivningen for manges Vedkommende, og hvis man kigger paa Det konservative Folkepartis Program, som naturligvis er en Blanding paa godt og ondt, saa finder man ogsaa meget deri, som bestyrker den Opfattelse, at formodentlig Flertallet af de konservative Vælgere ved dette Valg, altsaa dem, de beholdt, der ikke vandrede ud til højre, hvor de havnede i Venstre, har stemt paa Partiet, fordi de følte sig hjemme paa venstre Fløj af dansk Politik.

Jeg tror, noget lignende gælder Flertallet af de radikale Vælgere, som ikke i den Fart, det er gaaet, har kunnet opdage det reaktionære Omsving, der skete i Partiets Top.

Jeg tror med andre Ord, at med renere og nyere Partiliner vilde man direkte ud af Stemmetallene have kunnet aflæse en Udvikling i Danmark, der ikke adskiller sig f. Eks. fra Udviklingen i Norge. Det danske Folk har ikke ført Frihedskampen blot for at slippe af med Tyskerne, men tillige besjælet af Viljen til at opbygge et nyt og bedre Danmark. Alligevel synes bl. a. den socialdemokratiske Ledelse, at dømme efter Stillingen til Regeringsdannelsen og det ærede Medlem Hr. Hans Hedtofts Tale i Gaar, at betragte Valget som et Nederlag for Arbejderbevægelse og Frisind, som en Sejr for Reaktionen. I den Anledning bliver det forkyndt, som vi hørte det i Gaar, at nu kan Vælgerne selv se, og nu kan de for Resten have det saa godt: hvis man stemmer kommunistisk, faar man en Regering Knud Kristensen.

Da jeg læste Referatet af Socialdemokratiets Hovedbestyrelsesmøde den 18. November, fik jeg ellers Indtrykket af, at nu var man kommet ned paa Jorden og var begyndt at se fornuftigt paa Tingene. Det kniber aabenbart alligevel lidt for det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, og derfor vil jeg i al Stilfærdighed gøre opmærksom paa følgende: Ved Valget i 1943 fik Socialdemokratiet alene — vi var jo forbudt — 894 632 Stemmer, og ved Valget den 30. Oktober i Aar fik Socialdemokrater og Kommunistere tilsammen 926 991 Stemmer. Det er altsaa en Fremgang paa tilsammen 32 359 Stemmer. Det er en baade absolut og forholdsmæssig Fremgang. Ved Valget i 1943 blev der